Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX. Warszawa, 30 czerwca 1938 r. Nr 47.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Poz. 436. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 czerwca 1938 r. o dodatkach dla drużyn konduktorskich za czas służby przy pociągach . . . . str. 743

Poz. 437. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 czerwca 1938 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie . . . . . . str. 745

Poz. 438. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 czerwca 1938 r. o utworzeniu i organizacji warsztatu naprawy nawierzchni stalowej kolei państwowych w Warszawie . . . . str. 747

Poz. 439. Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 czerwca 1938 r. o ustaleniu składki za ubezpieczenia na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci osoby ubezpieczonej wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej str. 748

Poz. 440. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 maja 1938 r. nr 92 o wypłacaniu zaopatrzeń z funduszów P.K.P. osobom pobierającym zaopatrzenie na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego . . . . . str. 748

Poz. 441. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 czerwca 1938 r. nr 93 o zaliczaniu służby w organizacjach oraz formacjach niepodległościowych przy wymiarze urlopów wypoczynkowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" . . . . . . str. 748

CZĘŚĆ C.

Przedruk Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 22 stycznia 1938 r o sposobie udowodnienia czynnego udziału w walkach o niepodległość Państwa Polskiego . . . str. 749

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

436.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 czerwca 1938 r. o dodatkach dla drużyn konduktorskich za czas służby przy pociągach.

Na podstawie § 10 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam, co następuje:

§ 1. Drużynom konduktorskim na kolejach normalnotorowych i górnośląskich kolejach wąskotorowych przyznaje się za czas pełnienia służby przy pociągach dodatek godzinowy.

§ 2. Dodatek godzinowy wynosi za godzinę:

1) za czas służby w drodze przy pociągach:	dla		
	kierownika pociągu	konduktora bagażowego (rozdawcy)	konduktora i hamulcowego
	gr	gr	gr
a) pasażerskich	92	74	62
b) towarowych	80	62	55
2) za czas jazdy luzem ze stałego miejsca służbowego celem objęcia służby przy pociągach w innym miejscu lub z powrotem po ukończeniu służby do stałego miejsca służbowego.	11	10	9

§ 3. (1) Dodatek godzinowy za czas służby w drodze przy pociągach (§ 2 pkt. 1) należy się drużynie za czas, określony w służbowym rozkładzie jazdy, od chwili wyjazdu pociągu ze stacji objęcia pociągu, do chwili przyjazdu na stację zdania pociągu. Dla pociągów, które kursują bez wyznaczonego rozkładu jazdy, miarodajny jest rzeczywisty czas odjazdu ze stacji objęcia i przyjazdu tych pociągów do miejsca przeznaczenia.

(2) W razie zmiany rodzaju pociągu na jednej ze stacji przejściowych, która powoduje przyznanie innej stawki dodatku godzinowego, nie bierze się w rachubę czasu postoju na stacji zmiany rodzaju pociągu, a dodatek godzinowy za czas jazdy oblicza się dla każdego pociągu oddzielnie.

(3) W razie zmiany numeracji pociągu (bez zmiany rodzaju pociągu) na jednej ze stacji przejściowych, na której nie następuje ani zdanie ani objęcie pociągu, zalicza się drużynie czas postoju na danej stacji do czasu służby w drodze przy pociągach. Dodatek oblicza się w tym przypadku za czas od chwili wyjazdu pociągu z pierwszą numeracją ze stacji objęcia pociągu, do chwili przyjazdu pociągu z ostatnią numeracją na stację zdania pociągu, według rozkładu jazdy.

§ 4. (1) Pociągi mieszane osobowo-towarowe zalicza się do pasażerskich (osobowych), mieszane zaś towarowo-osobowe do towarowych. Pociągi wojskowe i sanitarne zalicza się do pociągów towarowych.

(2) Pociągi (wagony) motorowe ekspresowe i zwykłe (akumulatorowe), parowe i spalinowe), oraz pociągi elektryczne i pociągi ciągnione przez lokomotywy elektryczne, uważa się przy wymiarze dodatku dla kierownika pociągu i konduktora za pociągi pasażerskie.

(3) W razie opóźnienia pociągu w drodze przed przybyciem do stacji zdania pociągu więcej niż o 1 godzinę, przyznaje się drużynie za czas opóźnienia powyżej 1 godziny dodatek godzinowy, ustalony w § 2 pkt. 1) dla danego rodzaju pociągu. Opóźnienia, powstałe na stacji macierzystej danej drużyny, wlicza się do opóźnienia, powstałego w drodze, przed przybyciem na stację zdania pociągu. Za czas opóźnienia do 1 godziny włącznie nie przyznaje się dodatku.

(4) W przypadku rozwiązania w drodze na jednej ze stacji pośrednich całego pociągu lub jego części i zwolnienia ze służby przy danym pociągu zbędnej drużyny, otrzymuje zwolniona drużyna dodatek tylko za czas faktycznej służby do chwili przybycia na stację rozwiązania pociągu.

§ 5. (1) W razie wykonywania przez drużynę konduktorską pracy manewrowej na stacjach zwrotnych lub na stacjach kopalnianych otrzymuje drużyna za czas tej pracy połowę dodatku godzinowego, ustalonego w § 2 pkt. 1) b), za czas służby przy pociągach towarowych.

§ 6. (1) Członkowie drużyny konduktorskiej, którzy jadą luzem danym pociągiem i na stacjach przejściowych w czasie postoju wykonywują pracę manewrową, naładunkową lub wyładunkową przy danym pociągu, otrzymują za czas wykonywania tej pracy, zamiast dodatku wymienionego w § 2 pkt. 2) dodatek godzinowy ustalony w § 2 pkt. 1) b) za czas służby w drodze przy pociągach towarowych.

(2) Członkom drużyny konduktorskiej, którzy jako zbędni do hamowania na niektórych odcinkach przy danym pociągu jadą luzem i z powodu powiększenia składu pociągu na jednej z następnych stacji są powoływani do pełnienia czynności służbowych dla ochrony składu pociągu podczas postoju na stacjach albo do wykonywania pracy manewrowej, naładunkowej lub wyładunkowej, przy danym pociągu, przysługuje za cały czas służby w drodze przy tym pociągu dodatek godzinowy ustalony w § 2 pkt. 1) b).

(3) Za czas służby przy pociągach gospodarczych lub roboczych, które przewożą materiały wyłącznie na potrzeby kolei między stacjami jednego węzła lub wysyłane są do pracy na szlak z materiałami do robót drogowych, otrzymują drużyny konduktorskie połowę dodatku godzinowego ustalonego w § 2 pkt. 1) b) za czas służby w drodze przy pociągach towarowych.

(4) Hamulcowi lub konduktorzy, pełniący jednocześnie czynności smarowników pociągów przy pociągach towarowych, otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze przewidzianym w § 2

pkt. 1) b) dla konduktora bagażowego (rozdawcy) pociągu towarowego.

§ 7. Drużyny konduktorskie, przebywające na stacji zwrotnej po zdaniu pociągu przez okres dłuższy niż 24 godziny, otrzymują za każdą pełną dobę pobytu na tej stacji ponad okres 24 godzin dodatek w wysokości:

kierownik pociągu . . . . . . 2 zł 50 gr
konduktor bagażowy (rozdawca) . 2 „
konduktor i hamulcowy . . . . 2 „

§ 8. Dodatki dla drużyn konduktorskich za czas pełnienia służby przy pociągach na kolejach wąskotorowych, z wyjątkiem górnośląskich kolei wąskotorowych, normuje osobne zarządzenie.

§ 9. Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie również do drużyn konduktorskich, mających stałą siedzibę służbową na obszarze W. M. Gdańska, z tą zmianą, że za czas zatrudnienia na tym obszarze, dodatki ustalone w groszach, przelicza się na fenigi gdańskie, według stosunku 1 grosz równy 1 fenigowi gd.

§ 10. (1) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 lipca 1938 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 grudnia 1936 r. o dodatkach dla drużyn konduktorskich za czas służby przy pociągach (Dz. Urz. M. K. nr 70, poz. 359) i z dnia 24 lipca 1937 r. (Dz. Urz. M. K. nr 28, poz. 215) oraz okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 stycznia 1938 r. (Dz. Urz. M. K. nr 16, poz. 175).

Nr P6/39/13/38.

437.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 czerwca 1938 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie.

Na podstawie § 10 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam, co następuje:

§ 1. Drużynom parowozowym na kolejach normalnotorowych i górnośląskich kolejach wąskotorowych przyznaje się za czas pełnienia służby na parowozie dodatek godzinowy.

§ 2. Dodatek godzinowy wynosi za godzinę:

	dla		
1) za czas służby w drodze na parowozie przy pociągach pasażerskich:	maszynisty	pomocnika maszynisty	palacza (trzeciaka)
	gr	gr	gr
a) luksusowych,	120	90	80
b) pośpiesznych bez względu na długość przebiegu i osobowych dalekobieżnych powyżej 150 km przebiegu drużyny,	110	84	74
c) pozostałych innych osobowych,	94	72	64
2) za czas służby w drodze na parowozie przy pociągach towarowych:			
a) pośpiesznych, bez względu na długość przebiegu i dalekobieżnych zwykłych powyżej 120 km przebiegu drużyny,	90	70	—
b) pozostałych innych towarowych.	82	64	—
3) za czas manewrowania parowozem manewrowym.	38	28	—
4) za czas postoju z parowozem na stacji zwrotnej bez zdania parowozu.	30	25	20
5) za czas jazdy na parowozie lub w wagonie ze stałego miejsca służbowego celem objęcia służby na parowozie w innym miejscu lub z powrotem po ukończeniu służby do stałego miejsca służbowego.	12	11	9

§ 3. (1) Dodatek godzinowy za czas służby w drodze na parowozie należy się drużynie za czas określony w służbowym rozkładzie jazdy, od chwili wyjazdu pociągu ze stacji objęcia parowozu, do chwili przyjazdu pociągu na stację zdania parowozu lub na stację zwrotną oraz za czas, wyznaczony na przyjęcie i zdanie parowozu według stawek, ustalonych dla danego rodzaju pociągu. Dla pociągów, które kursują bez wyznaczonego rozkładu jazdy, miarodajny jest rzeczywisty czas odjazdu ze stacji objęcia i przyjazdu tych pociągów do miejsca przeznaczenia.

(2) Czas na przyjęcie parowozu przed odjazdem pociągu ze stacji objęcia parowozu i na zdanie parowozu po przyjeździe pociągu na stację zdania parowozu, z uwzględnieniem czasu przejazdu od punktu kontrolnego na torach trakcyjnych do pociągu i odwrotnie, zalicza się drużynie według norm, ustalonych przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych dla poszczególnych parowozowni i dostosowanych do warunków miejscowych, w granicach od 30 minut do 2 godzin 30 minut, dla każdej z tych czynności. Czas powyżej 2 godzin 30 minut może być zaliczony w poszczególnych przypadkach tylko za zgodą Ministerstwa Komunikacji.

(3) W razie zmiany rodzaju pociągu na jednej ze stacyj przejściowych, która powoduje przyznanie innej stawki dodatku godzinowego, nie bierze się w rachubę czasu postoju na stacji zmiany rodzaju pociągu, a dodatek godzinowy za czas jazdy oblicza się dla każdego pociągu oddzielnie.

(4) W razie zmiany numeracji pociągu (bez zmiany rodzaju pociągu) na jednej ze stacyj przejściowych, na której nie następuje ani zdanie ani przyjęcie parowozu, dolicza się drużynie do czasu służby w drodze na parowozie czas postoju z parowozem na danej stacji. Dodatek godzinowy oblicza się w tym przypadku za czas od chwili wyjazdu pociągu z pierwszą numeracją ze stacji objęcia parowozu, do chwili przyjazdu danego pociągu z ostatnią numeracją na stację zdania parowozu, według rozkładu jazdy.

(5) W razie opóźnienia się pociągu w drodze przed przybyciem do stacji zwrotnej lub do stacji zdania parowozu więcej niż o 1 godzinę, przyznaje się drużynie parowozowej za czas opóźnienia powyżej 1 godziny dodatek godzinowy, przewidziany w § 2 pkt. 1) lub 2) dla danego rodzaju pociągu. Opóźnienia pociągu, powstałe na stacji macierzystej danej drużyny, wlicza się do opóźnienia, powstałego w drodze przed przybyciem na stację zdania pociągu. Za czas opóźnienia do jednej godziny włącznie, nie przyznaje się dodatku.

(6) W przypadku rozwiązania w drodze na jednej ze stacyj pośrednich całego pociągu lub w przypadku takiego zepsucia się parowozu, że dalej danego pociągu prowadzić nie może, przyznaje się drużynie dodatek tylko za czas faktycznej służby do chwili przybycia na stację rozwiązania pociągu lub na stację zmiany parowozu.

§ 4. (1) Pociągi mieszane osobowo-towarowe zalicza się do osobowych, mieszane zaś towarowo-osobowe do pociągów towarowych. Pociągi wojskowe i sanitarne zalicza się do pociągów towarowych.

(2) Pociągi motorowe ekspresowe uważa się przy wymiarze dodatku godzinowego dla maszynisty i pomocnika maszynisty za pociągi pasażerskie pośpieszne, a pociągi motorowe zwykłe (akumulatorowe, parowe i spalinowe) oraz pociągi (wagony) elektryczne i pociągi, ciągnione przez lokomotywy elektryczne, bez względu na długość przebiegu drużyny, za pociągi osobowe.

(3) Drużyny obsługujące parowozy luzem otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze, przewidzianym w § 2 pkt. 2) lit. b) za czas służby w drodze przy pociągach innych towarowych.

(4) Drużyny obsługujące czynne parowozy pomocnicze (podwójna trakcja, popychacze), otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze ustalonym w § 2 pkt. 1) lub 2) zależnie od rodzaju pociągu.

(5) Drużyny podmienne otrzymują za czas przyjęcia lub zdania parowozów pociągowych na torach parowozowni macierzystej lub zwrotnej dodatek godzinowy w wymiarze, ustalonym w § 2 pkt. 3) za czas manewrowania parowozem manewrowym.

§ 5. Za czas manewrowania parowozem od pociągu na stacjach zwrotnych lub na stacjach kopalnianych otrzymuje drużyna parowozowa połowę dodatku godzinowego, ustalonego w § 2 pkt. 2) lit. b) za czas służby przy innych pociągach towarowych.

§ 6. (1) Dodatek wymieniony w § 2 pkt. 3) za czas manewrowania parowozem manewrowym, należy się drużynie za czas od chwili przyjęcia przez drużynę parowozu manewrowego, do chwili oddania parowozu do parowozowni lub zdania następnej drużynie, z uwzględnieniem przerw dla potrzeb technicznych. Dodatek ten otrzymują drużyny parowozowe za manewrowanie na stacji macierzystej lub w obrębie torów warsztatowych, magazynowych itp. jako też na stacjach zamiejscowych.

(2) Czas na przyjęcie lub zdanie parowozu manewrowego zalicza się drużynie wykonywującej faktycznie te czynności na terenie parowozowni według norm ustalonych przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych dla poszczególnych parowozowni i dostosowanych do warunków miejscowych, w granicach od 30 minut do 1 godziny.

§ 7. (1) Za czas postoju z parowozem na stacji zwrotnej lub w razie zmiany rodzaju pociągu na jednej ze stacyj przejściowych, na której drużyna nie zdaje parowozu, otrzymuje drużyna dodatek godzinowy ustalony w § 2 pkt. 4).

(2) Drużyny, które podczas postoju na stacji zwrotnej bez zdania parowozu ogrzewają tym parowozem składy pociągów, otrzymują dodatek godzinowy, ustalony w § 2 pkt. 4).

(3) Czas postoju drużyny z parowozem na stacji zwrotnej bez zdania parowozu, liczy się

od chwili rzeczywistego przyjazdu, do chwili odjazdu pociągu, określonego w służbowym rozkładzie jazdy.

(4) Za postój drużyny z parowozem na stacji macierzystej przy pociągach zdawczych (od pociągu do pociągu) nie przysługuje dodatek godzinowy.

§ 8. Za czas służby w drodze na parowozie przy pociągach gospodarczych lub roboczych, które przewożą materiały wyłącznie na potrzeby kolei między stacjami jednego węzła lub wysyłane są do pracy na szlak z materiałem do robót drogowych, otrzymują drużyny parowozowe połowę dodatku godzinowego, ustalonego w § 2 pkt. 2) lit. b) za czas służby w drodze na parowozie przy pozostałych innych pociągach towarowych.

§ 9. Za czas obsługi specjalnych parowozów w rezerwie, wyznaczonych przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych w poszczególnych parowozowniach głównych, za czas ogrzewania składów pociągów na stacjach lub rozgrzewania cystern ze smarami, parowozami specjalnie do tego celu wyznaczonymi, za czas próby hamulców wagonów w naprawie oraz za czas odkażania lub mycia wagonów, otrzymuje drużyna parowozowa połowę dodatku godzinowego, ustalonego w § 2 pkt. 3) za czas manewrowania parowozem manewrowym.

§ 10. (1) Palacze wagonów ogrzewczych zajęci w drodze przy pociągach otrzymują dodatek godzinowy w wymiarze, ustalonym dla palacza (trzeciaka), w § 2 pkt 1, zależnie od rodzaju pociągu.

(2) Palaczom wagonów ogrzewczych nie przysługuje dodatek za przygotowanie lub zdanie wagonu ogrzewczego.

(3) W razie ogrzewania przez wagon ogrzewczy składów pociągów na stacjach zwrotnych, przyznaje się palaczom dodatek ustalony w § 2 pkt. 4) dla palacza (trzeciaka) za postój z parowozem na stacji zwrotnej bez zdania parowozu.

§ 11. Drużyny parowozowe, przebywające na stacji zwrotnej po zdaniu parowozu przez okres dłuższy niż 24 godziny, otrzymują za każdą pełną dobę pobytu na tej stacji ponad okres 24 godzin, dodatek w wysokości:

maszynista	3 zł
pomocnik maszynisty . . .	2 zł
palacz (trzeciak)	2 zł

§ 12. Dodatki dla drużyn parowozowych za czas pełnienia służby na parowozie na kolejach wąskotorowych, z wyjątkiem górnośląskich kolei wąskotorowych, normuje osobne zarządzenie.

§ 13. Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie również do drużyn parowozowych, mających stałą siedzibę służbową na obszarze W. M. Gdańska, z tą zmianą, że za czas zatrudnienia na tym obszarze, dodatki ustalone w groszach, przelicza się na fenigi gdańskie, według stosunku 1 grosz równy 1 fenigowi gd.

§ 14. (1) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 lipca 1938 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 grudnia 1936 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie (Dz. Urz. M. K. nr 70, poz. 360) i z dnia 24 lipca 1937 r. (Dz. Urz. M. K. nr 28, poz. 216) oraz okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 stycznia 1938 r. (Dz. Urz. M. K. nr 16, poz. 174).

P 6/40/18/38.

438.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 czerwca 1938 r. o utworzeniu i organizacji warsztatu naprawy nawierzchni stalowej kolei państwowych w Warszawie.

Na podstawie art. 17 ust 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

W Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie tworzy się w Oddziale Drogowym Warszawa Wschodnia, Warsztat Naprawy Nawierzchni Stalowej Kolei Państwowych, z siedzibą w Warszawie, zwany w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „Warsztatem".

§ 2.

(1) Zadaniem Warsztatu jest:

1) naprawa składowych części rozjazdów drogą napawania lub mechanicznie;

2) prostowanie zgiętych szyn i nadlewanie zbitych ich końców;

3) naprawa narzędzi i inwentarza służby drogowej.

(2) Zakres działania Warsztatu obejmuje cały okrąg dyrekcyjny.

§ 3.

(1) Na czele Warsztatu stoi zawiadowca, mianowany przez dyrektora kolei państwowych.

(2) Zawiadowca Warsztatu:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi Oddziału Drogowego Warszawa Wschodnia, wykonywa jednak polecenia służbowe także innych organów tego oddziału, upoważnionych przez naczelnika oddziału;

2) podczas pracy na innych oddziałach drogowych:

a) otrzymuje i wykonywa polecenia właściwego terytorialnie naczelnika oddziału drogowego i upoważnionych przez niego organów oddziału, co do kolejności i zakresu prac na danym oddziale, podlegając poza tym nadal osobiście i służbowo naczelnikowi Oddziału Drogowego Warszawa Wschodnia;

b) współpracuje z miejscowym zawiadowcą drogowym w zakresie bezpieczeństwa pracy;

3) jest zwierzchnikiem pracowników podległego Warsztatu i posiada w stosunku do nich uprawnienia takie, jakie posiada zawiadowca odcinka drogowego k. p. w stosunku do pracowników odcinka;

4) sprawuje kierownictwo całością prac Warsztatu, zgodnie z zasadami celowej i oszczędnej gospodarki i potrzebami obrony Państwa, w ramach obowiązujących przepisów, zarządzeń i instrukcji władz wyższych;

5) ma prawo decyzji we wszystkich sprawach należących do zakresu działania Warsztatu, nie zastrzeżonych władzom wyższym;

6) prowadzi rachunkowość w zakresie rachunkowości prowadzonej przez zawiadowcę odcinka drogowego;

7) czuwa nad prowadzeniem rachunku, materiałów i rejestracji ilościowej inwentarza użytkowego Warsztatu;

8) jest odpowiedzialny za swoją osobistą działalność służbową oraz za działalność służbową pracowników Warsztatu.

(3) Jeżeli zawiadowca Warsztatu jest nieobecny na służbie, zastępuje go pracownik wyznaczony przez naczelnika Oddziału.

§ 4.

Do pomocy zawiadowcy Warsztatu w sprawach administracyjnych (personalnych, rachunkowych i gospodarczych) przydany jest kancelista.

§ 5.

(1) Warsztat dzieli się na drużyny robocze. Na czele każdej drużyny stoi przodownik-spawacz. Drużyna składa się z odpowiedniej ilości rzemieślników-spawaczy i robotników.

(2) Ilość i skład drużyn określa D.O.K.P. w Warszawie.

(3) Drużyny do pracy na linii wysyła:

1) w obrębie Oddziału Drogowego Warszawa Wschodnia — naczelnik tego Oddziału,

2) poza obręb Oddziału Drogowego Warszawa Wschodnia — naczelnik służby drogowej D.O.K.P. w Warszawie.

§ 6.

Organizację pracy Warsztatu unormuje osobny regulamin zatwierdzony przez dyrektora kolei państwowych.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 142/4/38.

439.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 czerwca 1938 r. o ustaleniu składki za ubezpieczenia na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci osoby ubezpieczonej wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej.

Do dnia 31 grudnia 1937 r. składka za ubezpieczenia na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci osoby ubezpieczonej wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej wynosiła 2.06% policzonego zarobku (dla D.O.K.P. we Lwowie 1,95%), przy ustalonej kategorii niebezpieczeństwa VII i klasie 32 (dla D.O.K.P. we Lwowie klasie 30).

Od dnia 1 stycznia 1938 r. na okres trzyletni **dla wszystkich** Dyrekcyj została ustalona kategoria niebezpieczeństwa VI i klasa 24.

W związku z powyższym na okres od dnia 1 stycznia 1938 r. do końca marca 1938 r. składki z tytułu omawianego ubezpieczenia wynoszą 1,74% (przy jednostce taryfowej 0,06), natomiast od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. nr 26, poz. 238 z 1938 r.) wynoszą 1,62% dla wszystkich Dyrekcyj i urzędów P.K.P. (przy obowiązującej jednostce taryfowej 0,055 i jednolitym dodatku w wysokości 0,3%).

Zarządzeniem niniejszym odwołuje się automatycznie zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1938 r. nr P.9—3/10/38 i skreśla się pkt. 11 rozdziału IX okólnika z dnia 22 kwietnia 1937 r. nr 104 (Dz. Urz. M. K. nr 19, poz. 143).

Wobec tego, że od dnia 1 stycznia 1938 r. składki z tytułu omawianego ubezpieczenia były wymierzane w wysokości wyższej niż to wynika z zarządzenia niniejszego — Dyrekcje przeprowadzą odpowiednie regulacje z Ubezpieczalniami Społecznymi.

Powyższe podaje się do wiadomości i ścisłego wykonania.

Nr P.9—5/11/38.

440.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 maja 1938 r. nr 92 o wypłacaniu zaopatrzeń z funduszów P.K.P. osobom, pobierającym zaopatrzenie na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że wobec brzmienia ust. (3) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.I.1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników kolejowych (Dz. U. R. P. nr 20/36 poz. 169) oraz wobec brzmienia art. 8 ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. nr 59, poz. 464) — osobom, pobierającym zaopatrzenie na podstawie przepisów emerytalnych kolejowych — należy wypłacać to zaopatrzenie w wysokości, przysługującej w myśl tych przepisów, niezależnie od pobieranego przez te osoby zaopatrzenia na podstawie powołanej ustawy z 2 lipca 1937 r.

Od osób tych nie należy żądać deklaracyj o wyborze wzgl. zrzeczeniu się zaopatrzenia.

Natomiast, w przypadku stwierdzenia, że osoba, pobierająca zaopatrzenie z funduszów „P.K.P." pobiera równocześnie zaopatrzenie na podstawie powołanej ustawy — należy o tym zawiadomić właściwą Izbę Skarbową.

Nr P.9—2/16/38.

441.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 czerwca 1938 r, nr 93 o zaliczaniu służby w organizacjach oraz formacjach niepodległościowych przy wymiarze urlopów wypoczynkowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 sierpnia 1935 r, nr P. 8—5/38/35, w sprawie zaliczania służby wojskowej przy wymiarze urlopów wypoczynkowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. Urz. M. K. nr 29, poz. 156) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w rozumieniu tego okólnika za służbę w polskich formacjach wojskowych, uznanych przez Państwo oraz za służbę w niepodległościowych organizacjach wojskowych należy uważać służbę w organizacjach oraz w formacjach niepodległościowych wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 22 stycznia 1938 r. o sposobie udowodnienia czynnego udziału w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. nr 8, poz. 50. Przedruk w części C Dz. Urz. M. K. nr 47).

Nr P.8—5/30/38.

CZĘŚĆ C.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 22 stycznia 1938 r.

o sposobie udowodnienia czynnego udziału w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 2 ust. (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464) zarządzam co następuje:

§ 1. Czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego, uprawniający do ubiegania się o pracę w trybie i na warunkach ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464), stwierdza zaświadczenie, wystawione przez właściwe władze wojskowe.

§ 2. Zaświadczenie otrzymać mogą osoby, które:

a) należały do organizacyj lub formacyj niepodległościowych wymienionych w załączniku Nr 1,

b) nie należąc do organizacyj lub formacyj niepodległościowych, brały czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

§ 3. Władzami właściwymi do wydania zaświadczeń dla osób, należących do organizacyj lub formacyj niepodległościowych są:

1) Wojskowe Biuro Historyczne,
2) Komisja Kwalifikacyjna Polskiej Organizacji Wojskowej przy Wojskowym Biurze Historycznym,
3) Archiwum Wojskowe,
4) Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VII,
5) Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VIII,

w zależności od okoliczności, która z wyżej wymienionych władz oraz instytucyj przechowuje akta danej organizacji lub formacji niepodległościowej (załącznik Nr 2).

§ 4. Władzą właściwą do wydawania zaświadczeń:

a) dla osób, które nie należąc do organizacyj lub formacyj niepodległościowych, wyszczególnionych w załączniku Nr 1, brały czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego,

b) dla osób, które z jakichkolwiek powodów nie otrzymały zaświadczenia od władzy właściwej wskazanej w § 3,

jest Ogólna Komisja Orzekająca przy Wojskowym Biurze Historycznym, która wydaje zaświadczenia według wzoru, podanego w załączniku Nr 3.

§ 5. W przypadku niemożności uzyskania zaświadczenia od władz lub instytucyj, wymienionych w § 3, interesowany powinien przedstawić Ogólnej Komisji Orzekającej przy Wojskowym Biurze Historycznym oświadczenie, wystawione przez co najmniej dwóch świadków, odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości, którzy jednocześnie z interesowanym pełnili służbę w danej organizacji lub formacji niepodległościowej, stwierdzające czynny udział interesowanego w walkach o niepodległość; podpisy świadków mają być uwierzytelnione.

§ 6. Podania o wydanie zaświadczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, oraz zaświadczenia te są wolne od opłat stemplowych na mocy art. 142 pkt 5) oraz art. 160 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 1 lipca 1936 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404).

§ 7. Zaświadczenia, wydane do czasu ogłoszenia rozporządzenia niniejszego przez władze lub instytucje wojskowe, wskazane w § 3, a stwierdzające udział danej osoby w organizacjach lub formacjach niepodległościowych wymienionych w załączniku Nr 1. zachowują nadal swą ważność i zastępują zaświadczenia wymienione w § 1.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 8 z 1938 r., poz. 50).

Załączniki do rozp. Min. Spraw Wojsk. z dnia 22 stycznia 1938 r. (poz. 50).

Załącznik Nr 1
do § 2.

WYKAZ ORGANIZACYJ ORAZ FORMACYJ NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH.

L. p.	Nazwa organizacji lub formacji	Czas działalności niepodległościowej
1	Organizacja Bojowa Polskiej Partii Socjalistycznej	od 1 sierpnia 1904 r. do 31 grudnia 1912 r.
2	Związek Walki Czynnej	od 1 czerwca 1908 r. do 6 sierpnia 1914 r.
3	Związek Strzelecki	od 1 grudnia 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
4	Strzelec	od 1 grudnia 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
5	Armia Polska	od 1 października 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
6	Polskie Drużyny Strzeleckie	od 31 lipca 1911 r. do 6 sierpnia 1914 r.
7	Sokole Drużyny Polowe	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
8	Drużyny Bartoszowe	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
9	Drużyny Tow. im. Kościuszki	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
10	Drużyny Podhalańskie	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
11	Legiony Polskie (Polski Korpus Posiłkowy, Polska Siła Zbrojna)	od 1 sierpnia 1914 r. do 11 listopada 1918 r.
12	Bajończycy	od 21 sierpnia 1914 r. do 22 sierpnia 1915 r.
13	Legion Puławski	od 18 października 1914 r. do 13 października 1915 r.
14	Brygada Strzelców Polskich	od 13 października 1915 r. do 21 lutego 1917 r.
15	Dywizja Strzelców Polskich	od 21 lutego 1917 r. do 6 sierpnia 1917 r.
16	I Korpus Polski	od 6 sierpnia 1917 r. do 7 lipca 1918 r.
17	II Korpus Polski	od 6 grudnia 1917 r. do 12 maja 1918 r.
18	III Korpus Polski	od 15 stycznia 1918 r. do 22 sierpnia 1918 r.
19	Oddział Polski w Odesie	od 23 listopada 1917 r. do 20 kwietnia 1918 r.
20	Polska Oddzielna Brygada na Kaukazie	od 25 grudnia 1917 r. do 26 lipca 1918 r.
21	Oddział na Murmaniu	od 29 czerwca 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
22	Oddział na Kubaniu	od 24 sierpnia 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
23	IV Dywizja Gen. Żeligowskiego	od 23 października 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
24	V Dywizja Syberyjska	od 23 czerwca 1918 r. do 11 listopada 1918 r.

L. p.	Nazwa organizacji lub formacji	Czas działalności niepodległościowej
25	Armia Polska we Francji	od 4 czerwca 1917 r. do 11 listopada 1918 r.
26	Polska Organizacja Wojskowa	od 1 września 1914 r. do 6 kwietnia 1923 r.
27	Zarządy Związków Wojskowych Polaków	od 24 marca 1917 r. do 1 lipca 1918 r.
28	Naczelny Polski Komitet (Naczpol)	od 21 czerwca 1917 r. do 31 stycznia 1918 r.
29	Naczelna Rada Polskiej Siły Zbrojnej	od 1 lutego 1918 r. do 4 marca 1918 r.
30	Organizacja Werbunkowo-Agitacyjna	od 13 maja 1918 r. do 5 stycznia 1919 r.
31	Pogotowie Bojowe Polskiej Partii Socjalistycznej	od 11 maja 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
32	Oddziały Obrony Lwowa	od 1 listopada 1918 r. do 20 listopada 1918 r.
33	Organizacje przygotowawcze do powstania wielkopolskiego:	
	a) Batalion Pograniczny Nr 1 w Szczypiornie	od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
	b) Rada Robotników i Żołnierzy	od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
	c) Służba Straży i Bezpieczeństwa	od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
	d) Organizacja Wojskowa Pomorze (Towarzystwo b. żołnierzy)	od 27 grudnia 1918 r. do 10 sierpnia 1919 r.
34	Oddziały i instytucje wojska wielkopolskiego	od 27 grudnia 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
35	Straż Ludowa i Obrona Krajowa (na Pomorzu)	od 10 listopada 1918 r. do 10 lutego 1919 r. (do 10 sierpnia 1919 r.)
36	Pułk Strzelców im. Bartosza Głowackiego	od 1 listopada 1917 r. do 6 kwietnia 1918 r.
37	Oddział Mikuliniecki	od 16 października 1918 r. do 2 kwietnia 1919 r.
38	Oddziały Polskie we Włoszech	od 1 grudnia 1917 r. do 5 listopada 1918 r.
39	Legion w Finlandii	od 24 kwietnia 1917 r. do 1 marca 1918 r.
40	Samoobrona Ziemi Grodzieńskiej	od 12 listopada 1918 r. do 1 marca 1919 r.
41	Samoobrona Litwy i Białorusi	od 28 października 1918 r. do 1 stycznia 1919 r.
42	Partyzancki Oddział mjr. Dąbrowskiego	od 6 stycznia 1919 r. do 1 lutego 1919 r.
43	Powstanie śląskie: pierwsze	od 15 sierpnia 1919 r. do 26 sierpnia 1919 r.
	" " drugie	od 19 sierpnia 1920 r. do 25 sierpnia 1920 r.
	" " trzecie	od 2 maja 1921 r. do 25 czerwca 1921 r.
44	Ochotnicza Legia Kobiet	od 1 listopada 1918 r. do 1 lutego 1922 r.

Załącznik Nr 2
do § 3.

Wykaz władz oraz instytucyj wojskowych przechowujących akta organizacyj i formacyj niepodległościowych.

L. p.	Władza lub instytucja wojskowa	Przechowuje akta formacyj lub organizacyj niepodległościowych	Uwagi
1	Wojskowe Biuro Historyczne	Organizacji Bojowej P. P. S., Związku Walki Czynnej, Związku Strzeleckiego, Strzelca, Armii Polskiej, Polskich Drużyn Strzeleckich, Drużyn Bartoszowych, Drużyn Tow. im. Kościuszki, Drużyn Podhalańskich, Pogotowia Bojowego Polskiej Partii Socjalistycznej, Oddziału Mikulinieckiego, Polskiej Organizacji Wojskowej, Sokolich Drużyn Polowych.	
2	Komisja Kwalifikacyjna P. O. W. przy Wojskowym Biurze Historycznym	Polskiej Organizacji Wojskowej.	
3	Archiwum Wojskowe	Legionów Polskich (Polskiego Korpusu Posiłkowego, Polskiej Siły Zbrojnej), Bajończyków, Legionu Puławskiego, Brygady Strzelców Polskich, Dywizji Strzelców Polskich, I Korpusu Polskiego, II Korpusu Polskiego, III Korpusu Polskiego,	

L. p.	Władza lub instytucja wojskowa	Przechowuje akta formacyj lub organizacyj niepodległościowych	Uwagi
3	Archiwum Wojskowe	Oddziału Polskiego w Odesie, Polskiej Oddzielnej Brygady na Kaukazie, Oddziału na Murmaniu, Oddziału na Kubaniu, IV Dywizji Gen. Żeligowskiego, V Dywizji Syberyjskiej, Armii Polskiej we Francji, Zarządów Związków Wojskowych Polaków, Naczelnego Polskiego Komitetu (Naczpol), Naczelnej Rady Polskiej Siły Zbrojnej, Organizacji Werbunkowo-Agitacyjnej, Oddziałów Obrony Lwowa, Pułku Strzelców im. Bartosza Głowackiego, Oddziałów Polskich we Włoszech, Legionu w Finlandii, Samoobrony Ziemi Grodzieńskiej, Samoobrony Litwy i Białorusi, Partyzanckiego Oddziału mjr. Dąbrowskiego, Pierwszego, drugiego i trzeciego Powstania Śląskiego, Ochotniczej Legii Kobiet.	
4	Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VII w Poznaniu	Batalionu Pogranicznego Nr 1 w Szczypiornie, Rady Robotników i Żołnierzy, Służby Straży i Bezpieczeństwa, Oddziałów i instytucyj wojska wielkopolskiego, Straży Ludowej i Obrony Krajowej.	zależnie od obszaru działalności
5	Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VIII w Toruniu	Organizacji Wojskowej Pomorze (Towarzystwo b. żołnierzy), Straży Ludowej i Obrony Krajowej.	"

Załącznik Nr 3
do § 4.

....
Nazwa władzy lub instytucji wojskowej

Nr ....
(porządkowy zaświadczenia)

ZAŚWIADCZENIE

Zaświadczam niniejszym, że ....
(imię i nazwisko)

urodzony dnia .... w ....
(dzień, miesiąc i rok) (miejscowość, gmina, powiat)

...., syn ....
(województwo) (imię ojca oraz imię i nazwisko pa-

.... brał czynny udział w walkach o niepodległość Pań-
nieńskie matki)

stwa Polskiego.

Zaświadczenie niniejsze służy wyłącznie do ubiegania się o pracę na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464).

....
(miejscowość, dzień, miesiąc i rok wystawienia)

....
(podpis)

Pieczęć okrągła.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27, tel. 552.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p., tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa nr 99903. 30.VI.38. 8400.